

PROP DE VOSALTRES

Les donacions de sang

Si només recorrem a les definicions dels diccionaris per saber el significat dels termes «solidaritat» i «caritat», podem quedar-nos una mica curts en la seva comprensió i acceptar que no són exactament sinònims.

Es diu de «solidaritat» la relació entre les persones que participen, amb el mateix interès, en certa cosa. Particularment, que se senten unides a la comunitat humana.

Es diu de «caritat» al sentiment que impulsa auxiliar amb dons els pobres o amb cures o consols qui els necessita. Virtut que l'Església defineix com estimar Déu sobre totes les coses i el proïsme com a nosaltres mateixos. O com Crist ens ha estimat.

La caritat té un component religiós i transcendent, que enfonsa les seves arrels en el més profund de l'Evangeli. És un do de Déu que l'ésser humà accepta per ser el seu semblant. La solidaritat sembla tenir una connotació més horitzontal, d'obligació i de responsabilitat en vers els altres éssers humans. En qualsevol cas les hem vist escrites com a sinònimes, encara que als cristians ens motiva més l'aspecte caritatiu de les nostres actuacions, les quals tenen el seu origen en les paraules i en els gestos de Jesucrist.

He començat amb aquesta reflexió, una mica elevada i compromesa per a mi, amb la finalitat de sol·licitar la col·laboració de tots en un acte molt concret i que ens afecta a tots: participar en la donació de sang per salvar vides humanes que tindrà lloc a la nostra ciutat el proper dia 4 d'octubre. És una petició que em va fer arribar la presidenta i els directius del Banc de Sang i Teixits a Lleida i que vaig acceptar amb gust de traslla-

dar-vos a tots, creients i no creients. Els seus responsables i els sanitaris en general vetllen perquè no falti mai la sang necessària per a les intervencions sanitàries. És una autèntica necessitat i una gran responsabilitat que, d'alguna manera, ens obliga a tots.

Per a més informació us suggereixo que entreu a la pàgina web d'aquesta institució. Comprovareu la seva benemèrita activitat i també l'alegria que

es respira en les notícies i col·laboracions de les persones que s'acosten a realitzar la seva donació. És l'alegria d'aquell que ofereix part de si per donar vida a un semblant en moments complicats de malaltia o d'accident inesperat.

Per a molts de vosaltres no caldria més explicacions. És probable que en el vostre entorn algú hagi necessitat sang per salvar la vida, ha experimentat moments d'angoixa i també molta gratitud per haver tingut algú que, de manera altruista i anònima, ha participat en aquesta actuació.

Els cristians no necessitem de molts raonaments per entendre i acollir cordialment la situació de tants germans malalts i accidentats que necessiten de les nostres cures i consols. Hem après que la caritat de Crist ens impulsa a fer el bé donant del que és nostre, almoines, somriures i temps, als altres éssers humans. També donant part d'aquest principi vital, la sang, per beneficiar a una altra persona.

En nom de tots agraeixo l'interès d'aquesta agrupació que, sumada a tantes altres associacions de donants d'òrgans, afavoreixen la solidaritat i mostren fefaentment la caritat.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Quarta edició del curs d'Especialista en Acompanyament al Dol

L'associació Grups d'Acompanyament al Dol Lleida ha organitzat la quarta edició del curs d'Especialista en Acompanyament al Dol en col·laboració amb la Universitat de Lleida (UdL).

El curs d'Especialista en Dol està adreçat a professionals i voluntaris del camp sanitari, educatiu i social, que volen aprofundir en l'acompanyament del procés de dol, tant

en persones adultes com en joves i nens. El curs pretén oferir els coneixements i les habilitats necessàries per abordar i acompanyar un procés de dol.

La durada del curs serà d'octubre de 2017 a juny de 2018, un divendres a la tarda (de 16 a 21 h) i un dissabte al matí (de 9 a 14 h), de cada mes. El curs està destinat a diplomats i llicenciats universitaris,

especialment en Ciències de la Salut i Ciències de l'Educació, i a per-

sones que provinguin del voluntariat del dol sense titulació universitària.

El programa està dividit en vuit blocs temàtics, que van des de concepcions teòriques de la mort, la pèrdua i el dol fins a la comunicació, els models d'intervenció i el dol en nens i adolescents.

Per a més informació podeu accedir a la web: <http://www.dol-lleida.org/formacio-universitaria>

CERCA DE VOSOTROS

Las donaciones de sangre

Si sólo recurrimos a las definiciones de los diccionarios para saber lo que significan los términos «solidaridad» y «caridad», podemos quedarnos un poco cortos en su comprensión y aceptar que no son exactamente sinónimos.

Se dice de «solidaridad» a la relación entre las personas que participan con el mismo interés en cierta cosa. Particularmente, que se sienten unidas a la comunidad humana.

Se dice de «caridad» al sentimiento que impulsa a auxiliar con dádivas a los pobres o con cuidados o consuelos a quien los necesita. Virtud que la Iglesia define como amar a Dios sobre todas las cosas y al prójimo como a nosotros mismos. O como Cristo nos ha amado.

La caridad tiene un componente religioso y trascendente, que hunde sus raíces en lo más profundo del Evangelio. Es un don de Dios que el ser humano acepta para ser su semejante. La solidaridad parece tener una connotación más horizontal, de obligación y de responsabilidad con los demás seres humanos. En cualquier caso las hemos visto escritas como sinónimas, aunque a los cristianos nos motiva más el aspecto caritativo de nuestras actuaciones, las cuales tienen su origen en las palabras y en los gestos de Jesucristo.

He empezado con esta reflexión, un tanto elevada y comprometida para mí, con la finalidad de solicitar vuestra colaboración en un acto muy concreto y que nos afecta a todos: participar en la donación de sangre para salvar vidas humanas, que tendrá lugar en nuestra ciudad el próximo día 4 de octubre. Es una petición que me hizo llegar la presidenta y los directivos del Banc de Sang i Teixits en Lleida y que acepté con gusto de trasladaros a todos, creyentes y no creyentes. Sus responsabilidades y los sanitarios en general velan para que no falte nunca la sangre necesaria para las intervenciones sanitarias. Es una auténtica necesidad y una gran responsabilidad que, de alguna manera, nos obliga a todos.

Para obtener más información os sugiero que entréis en la página web de esta institución. Comprobaréis su benemérita actividad y la alegría que se respira en las noticias y colaboraciones de muchas personas que se acoran a realizar su donación. Es la alegría del que ofrece parte de sí para dar vida a un semejante en momentos complicados de su enfermedad o de un accidente inesperado.

Para muchos de vosotros no serían necesarias mayores explicaciones. Probablemente, en vuestro entorno alguien ha necesitado sangre para salvar su vida. Habéis experimentado momentos de zozobra y también mucha gratitud por tener a alguien que, de forma altruista y anónima, ha participado en esta actuación.

Los cristianos no necesitamos de muchos razonamientos para entender y acoger cordialmente la situación de tantos hermanos enfermos y accidentados que necesitan de nuestros cuidados y consuelos. Hemos aprendido que la caridad de Cristo nos impulsa a hacer el bien dando de lo nuestro, limosnas, sonrisas y tiempo, a los demás seres humanos. También donando parte de ese principio vital, la sangre, para beneficiar a otra persona.

En nombre de todos agradezco el interés de esta agrupación que, sumada a tantas otras asociaciones de donantes de órganos, favorecen la solidaridad y muestran fehacientemente la caridad.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

«A les Llars he pogut aprofundir en la intervenció familiar i comunitària»

Ariadna Grau, estudiant d'integració social al Col·legi Episcopal, ha explicat a la web de les Llars del Seminari la seva experiència aquest estiu amb els nens que hi resideixen. Us deixem amb el seu testimoni.

«Sóc l'Ariadna Grau Pasarisa, estudiant d'integració social al Col·legi Episcopal. Durant aquest darrer curs acadèmic vam fer una visita per conèixer el projecte de les Llars del Seminari, del qual em va cridar l'atenció les seves peculiaritats, atès que va més enllà de la societat individualista a implicar els veïns a ser participants del desenvolupament comunitari.

Per la meua part tenia clar que les meves pràctiques les volia fer en un centre on hi hagués infants, ja que anteriorment havia cursat el Grau Superior d'Educació Infantil. Així doncs, mirant totes les possibilitats que hi havia, vaig decidir realitzar les pràctiques a les Llars del Seminari per-

què el seu camp d'intervenció comprèn les famílies i els infants, col·lectiu que em desperta més entusiasme i interès.

La tasca principal com a practicant d'integració social a les Llars del Seminari ha estat programar, organitzar i desenvolupar diferents tallers per als infants fins a 10 anys que hi viuen, i que s'han dut a terme durant el mes de juliol i la meitat d'agost.

Aquests tallers els hem organitzat amb l'ajut de la Thelma, una voluntària, i la supervisió de la Natàlia, treballadora social. Els hem dut a terme els dimecres, en dos grups diferenciats per edats, i els dijous, conjuntament amb els pares i mares. La finalitat d'aquests és potenciar la creativitat, gaudir de l'activitat i participar-hi!

La meua experiència a les Llars ha sigut molt gratificant perquè m'ha permès aproximar-me a una realitat social i professional, la del treball social, i m'ha servit per tenir un primer contacte en la pràc-

tica i aplicar alguns dels coneixements teòrics adquirits.

El contacte directe amb la realitat m'ha ajudat a conèixer més a fons els possibles camps de treball de cara al futur i poder reflexionar sobre diferents qüestions i situacions. He pogut aprofundir en l'especialització de la intervenció familiar i comunitària.

A més, la possibilitat d'estar en constant contacte amb la professional de treball social m'ha permès aprendre diferents funcions i adquirir les habilitats necessàries per poder desenvolupar la meua tasca com a futura integradora social, tenir empatia vers l'altre, establir vincle, acompanyar, comprendre, i també tenir eines per poder resoldre una situació de conflicte.

Finalment, vull agrair a totes les famílies i professionals per brindar-me l'oportunitat de realitzar aquestes pràctiques, perquè m'han permès ampliar coneixements.»

Ariadna Grau Pasarisa

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

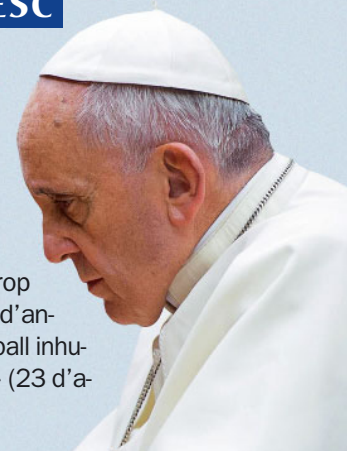

@Pontifex: «Que res no us impedeixi fer créixer l'amistat amb el Pare celestial, ni ser testimonis de la seva infinita bondat i misericòrdia» (17 d'agost).

@Pontifex: «Sempre ens cal redescobrir l'amor i la misericòrdia del Senyor per desenvolupar la familiaritat amb Déu» (20 d'agost).

@Pontifex: «Que l'Esperit doni pau al món sencer; que guareixi les ferides de la guerra i del terrorisme» (21 d'agost).

@Pontifex: «El Senyor és a prop de tots els qui són víctimes d'antigues i noves esclavituds: treball inhumà, tràfics il·lícits, explotació» (23 d'agost).

Certamen Marià 2017

La Pontifícia i Reial Acadèmia Bibliogràfica-Mariana de Lleida va ser fundada el 12 d'octubre de 1862. La imatge que presideix el seu oratori, coneguda com a Verge Blanca de l'Acadèmia, és la patrona de la ciutat de Lleida des de l'any 1946.

La finalitat de l'Acadèmia és honorar la Mare de Déu aprofundint i estenent el seu coneixement, i promovent l'amor, la devoció i la veneració vers ella. Des

de la seva fundació se celebren aquests Jocs Florals coneguts com Certamen Marià, adreçats a honorar la Mare de Déu des d'una advocació diferent cada any, la qual és convidada a participar-hi.

Per a l'edició d'enguany, s'ha invitat la imatge de la Mare de Déu de Fàtima patrona del Santuari Diocesà de Tàrraga, amb motiu de complir-se el centenari de les aparicions a Leiria.

Festes de la Mare de Déu de l'Acadèmia de Lleida

Diumenge, 1 d'octubre de 2017

- 12.00 h, Eucaristia a la Catedral, presidida i predicada per Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida. Cantarà la Missa el Petit Cor de la Catedral, director: Mn. Joaquim Mesalles
- 18.00 h, Certamen Marià

Dilluns, 2 d'octubre de 2017

- 12.00 h, Eucaristia. Cantarà la Missa la Coral Llar de Santa Teresina
- 19.00 h, Eucaristia presidida i predicada per Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida. Cantaran la Missa les corals: Coral Miorita, Coral de la Comunitat Catòlica Romanesa de Lleida, directora: Florentina Budau

Certamen Marià en honor a la Mare de Déu de Fàtima

Diumenge, 1 d'octubre de 2017 a les 18 h, salutació i inici del Certamen

- Entrada de les autoritats i les pubilles d'honor de Lleida
- Aportació del mantenidor: Lluís Foix Carnicé
- Presentació del jurat i lectura de l'acta
- Entrega de guardons als autors de les obres premiades
- Lliurament de la *Flor natural* i ofrena a la Verge Maria
- Salutació de l'II-Ima. Sra. Alcaldessa de Tàrraga
- Salutació de l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona
- Salutació del director de l'Acadèmia Mariana
- Salutació de l'II-Im. Sr. Alcalde de Lleida
- Salutació de l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Lleida
- Lectura de la *Flor natural* i les altres obres premiades
- Ofrena literària a la Mare de Déu
- Projecció de l'audiovisual premiat
- Concert ofert per l'Agrupació Coral Oberta de Ponent
- Presenten l'acte: Montserrat Cauzapé i Albert Font

REFLEXIONS

LES RAONS DE CREURE

Una opció per viure ara (i III)

La religió continua essent una dada cultural important, però ja no és a partir d'ella que es construeix la vida social. És un bell repte ser cristià en aquesta situació. Pot i ha de procedir d'una convicció personal que ja no és la convicció de la societat mateixa. Un no neix cristià, n'esdevé. No s'esdevé deixeble acollint una simple doctrina. Pel camí, de mica en mica, es descobreix el que això significa.

La referència al passat no amputa el treball creatiu, ni el nervi de la imaginació. N'és, més aviat, la seva condició de possibilitat. Aquests elements rebuts, degudament llegits a la llum dels signes dels temps, permeten elaborar noves síntesis i noves propostes de sentit. El desenvolupament científic i tècnic de la humanitat ha estat exponencial, però no ha anat acompanyat d'un desenvolupament espiritual paral·lel.

Estem prenent consciència d'aquest desequilibri i dels mals que se'n deriven pertot. En aquesta presa de consciència, el cristianisme hi té un paper a fer. La seva proposta de justícia universal, de pacificació del món, d'estima per la creació, d'una economia al servei del persona i d'una política al servei dels més petits i vulnerables té plena vigència. És absolutament necessària.

El cristianisme no és una religió del passat, perquè mai no ha estat plenament viscuda en el passat. En cada època i en cada context, identifiquem figures lluminoses, testimonis vius que han viscut conforme el Crist interior, que han edificat obres plenes de bellesa, de bondat i d'unitat al seu voltant inspirades en aquesta Força interior, però mai no hi ha hagut una civilització cristiana.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

El Sr. Bisbe en el Banc dels Aliments

El bisbe Salvador, acompanyat del director de l'entitat, Joan Ramon Saura, va conèixer de primera mà la feina del Banc dels Aliments. A més, va conèixer l'itinerari que segueixen els aliments fins a arribar a les seves instal·lacions. L'any passat, el Banc dels Aliments va recollir

1.700 tones de menjar per a un total de 26.500 usuaris.

Almenys un cop al trimestre, les persones que ho necessiten reben ajuda alimentària en alguna de les 83 entitats socials de la demarcació de Lleida, les quals són aprovionades pel Banc dels Aliments.

AGENDA

► Diumenge, 1 d'octubre:

—A les 12 h, Missa a la Catedral per celebrar la Festivitat de la Verge Blanca.

—A les 18 h, Certamen Marià a l'Acadèmia Mariana.

► Dilluns, 2 d'octubre:

—A les 19 h, Missa a l'oratori de la Verge Blanca.

► Dimecres, 4 d'octubre:

—A les 19.30 h, Pregària interreligiosa per la Pau. Auditori Enric Granados de Lleida, sala 2.

► Dissabte, 7 d'octubre:

—Sortida de convivència a Àger, organitzada per la delegació de la Vida Consagrada.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

2. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Za 8,1-8 / Sl 101 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda; *Lleida*: Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dimarts [Za 8,20-23 / Sl 86 / Lc 9,51-56]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572), prev. jesuïta; *Lleida*: Els sants àngels de la Guarda; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria Josepa Rosselló, fund.

4. □ Dimecres [Ne 2,1-8 / Sl 136 / Lc 9,57-62]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. ■ Dijous [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29,10-12 / 2C 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició; sant Froilà, bisbe de Lleó; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ Divendres [Ba 1,15-22 / Sl 78 / Lc 10,13-16]. Sant Bru (Colò-

nia, 1035 - Squillace, 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fundador dels Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.

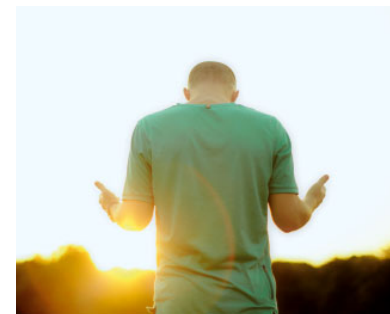
7. □ Dissabte [Ba 4,5-12.27-29 / Sl 68 / Lc 10,17-24]. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336); sant Sergi, màrtir.

8. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 5,1-7 / Sl 79 / Fl 4,6-9 / Mt 21,33-43]. Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.

Diumenge XXVI de durant l'any

COMENTARI

Vivim de fet allò que de paraula diem?

Malgrat els insistents avisos de Déu pels profetes cridant a la conversió, el Poble de Déu no en va fer cas i es veié abocat al desastre purificador del desterrament.

Fins i tot llavors deien: *La manera d'obrar del Senyor no va ben encaminada.*

Llavors el Senyor planteja justament la qüestió: *No és la vostra manera d'obrar —i no la meva— la que va desencaminada?*

També molts avui, amb neguit d'insatisfacció, diuen sentir-se «abandonats de la mà de Déu».

Però, qui està abandonant qui? Queda encara esperança? *Si el pecador deixa de fer el mal i obra amb justícia, salvarà la vida.*

Sabent-nos tots pecadors, *qui reconeix el mal que ha fet i es converteix, serà salvat de la mort.*

Als de Filipis Pau els ha exhortat: *Que el vostre comportament sigui digne de l'Evangeli de Crist (1,27).* Ara concreta: *Tingueu les mateixes actituds i el mateix amor els uns pels altres, amb Jesucrist com a model.*

Llavors incorpora un himne cristològic pre-paulí estructurat en 3 etapes:

1a. *Jesucrist era de categoria divina: la categoria vol fer visible la dignitat interior;*

2a. *no es guardà gelosament la seva igualtat de categoria amb Déu; prengué categoria d'esclau i s'abaixà fins a la mort de creu;*

3a. *per això Déu l'ha super-exalçat concedint-li el «nom» (missió) per damunt de tot altre nom perquè tot-hom reconegui, a glòria de Déu Pare, que Jesucrist és Senyor.*

L'Evangeli presenta el contrast de dos tipus de fill:

a) el de bones paraules (*Hi vaig de seguida*) que no fa el que diu (*però no hi anà*);

b) el de paraules dolentes (*No hi vull anar*) però que de fet obeeix (*se'n penedí i hi anà*).

Nosaltres —sobretot a Missa— diem paraules molt bones: ho vivim després?

Mn. José Luis Arín

► Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 18,25-28)

El Senyor diu: «Vosaltres penseu: No va ben encaminada la manera d'obrar del Senyor. Poble d'Israel, escolta bé això que et dic: ¿No és la vostra manera d'obrar, i no la meva, la que va desencaminada? Si el just deixa d'obrar el bé, comet el mal i mor, morirà per culpa seva. Però si el pecador es converteix, deixa de fer el mal i obra amb justícia i bondat, salvarà la seva vida. Només que reconegui el mal que havia fet i es converteixi, viurà i se salvarà de la mort.»

► Salm responsorial (24)

R. *Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, / instruiu-me, perquè vós sou el Déu que em salveu; / i cada moment espero en vós. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / No us recordeu dels pecats que he comès de jove, / compadiu-vos de mi, / vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondadós i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils per sendes de justícia, / els ensenya el seu camí. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,1-11)

Germans, per tot el que trobeu en Crist de fortaleza d'ànima, d'amor que consola, de dons de l'Esperit, d'afecte entranyable i de compassió, us suplico que em doneu plenament el goig de veure-us units per uns mateixos sentiments i per una mateixa estimació dels uns pels altres, unànimes i ben avinguts. No feu res per rivalitat ni per vanaglòria. Mireu els altres amb humilitat i considereu-los superiors a vosaltres mateixos. Que ningú no es guii pels propis interessos, sinó que miri pels altres. Tingueu els mateixos sentiments que heu vist en Jesucrist: ell, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes, i començant de captar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tot-hom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,28-32)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Què us en sembla? Un home que tenia dos fills va dir al primer: "Fill meu, vés a treballar a la vinya, avui." Ell respongué: "No hi vull anar." Però després se'n penedí i hi anà. El pare digué això mateix al segon i aquest li respongué: "Hi vaig de seguida, pare." Però no hi anà. Quin d'aquests dos va fer el que el pare volia?» Li responen: «El primer.» Jesús els diu: «Us dic amb tota veritat que els publicans i les dones de mala vida us passen al davant cap al regne de Déu, perquè ha vingut Joan amb la missió d'ensenyar-vos un bon camí, però vosaltres no l'heu cregut, mentre que els publicans i les dones de mala vida sí que l'han cregut. I vosaltres, ni després de veure això, encara no us en penediu ni voleu creure'l.»

► Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 18,25-28)

Esto dice el Señor: «Insistís: "No es justo el proceder del Señor". Escuchad, casa de Israel: ¿Es injusto mi proceder? ¿No es más bien vuestro proceder el que es injusto? Cuando el inocente se aparta de su inocencia, comete la maldad y muere, muere por la maldad que cometió. Y cuando el malvado se convierte de la maldad que hizo y practica el derecho y la justicia, él salva su propia vida. Si recapacita y se convierte de los delitos cometidos, ciertamente vivirá y no morirá.»

► Salmo responsorial (24)

R. *Recuerda, Señor, tu ternura.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador, / y todo el día te estoy esperando. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / no te acuerdes de los pecados / ni de las maldades de mi juventud; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,1-11)

Hermanos:

Si queréis darme el consuelo de Cristo y aliviarme con vuestro amor, si nos une el mismo Espíritu y tenéis entrañas compasivas, dadme esta gran alegría: manteneos unánimes y concordados con un mismo amor y un mismo sentir. No obréis por rivalidad ni por ostentación, considerando por la humildad a los demás superiores a vosotros. No os encerréis en vuestros intereses, sino buscad todos el interés de los demás. Tened entre vosotros los sentimientos propios de Cristo Jesús. El cual, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,28-32)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo:

«¿Qué os parece? Un hombre tenía dos hijos. Se acercó al primero y le dijo: "Hijo, ve hoy a trabajar en la viña". Él le contestó: "No quiero". Pero después se arrepintió y fue. Se acercó al segundo y le dijo lo mismo. Él le contestó: "Voy, señor". Pero no fue. ¿Quién de los dos cumplió la voluntad de su padre?». Contestaron: «El primero». Jesús les dijo: «En verdad os digo que los publicanos y las prostitutas van por delante de vosotros en el reino de Dios. Porque vino Juan a vosotros enseñándoos el camino de la justicia y no le creísteis; en cambio, los publicanos y prostitutas le creyeron. Y, aun después de ver esto, vosotros no os arrepentisteis ni le creísteis.»